

هفت‌بستر

روایت اصفهان معاصر به میانجی هنر معماری

سکو /

تعامل اجتماعی /

مردم /

تعلق /

رفتن، ماندن /

اصفهان /

روایت /

پرومند /

معاصر /

ضرباهنگ /

دیدن، دیده شدن /

جریان /

مونومان /

زنده رود /

بستر /

خروش /

هنر /

تاریخ /

امتداد /

آینده‌پذیری /

یکپارچه /

عرصه شهری /

پروژه — طراحی مفهومی پل پیاده گردشگری، تفریحی زاینده رود

کارفرما — معاونت شهرسازی و معماری شهرداری اصفهان

بیان مسئله و استراتژی پروژه — عارف بارانیان

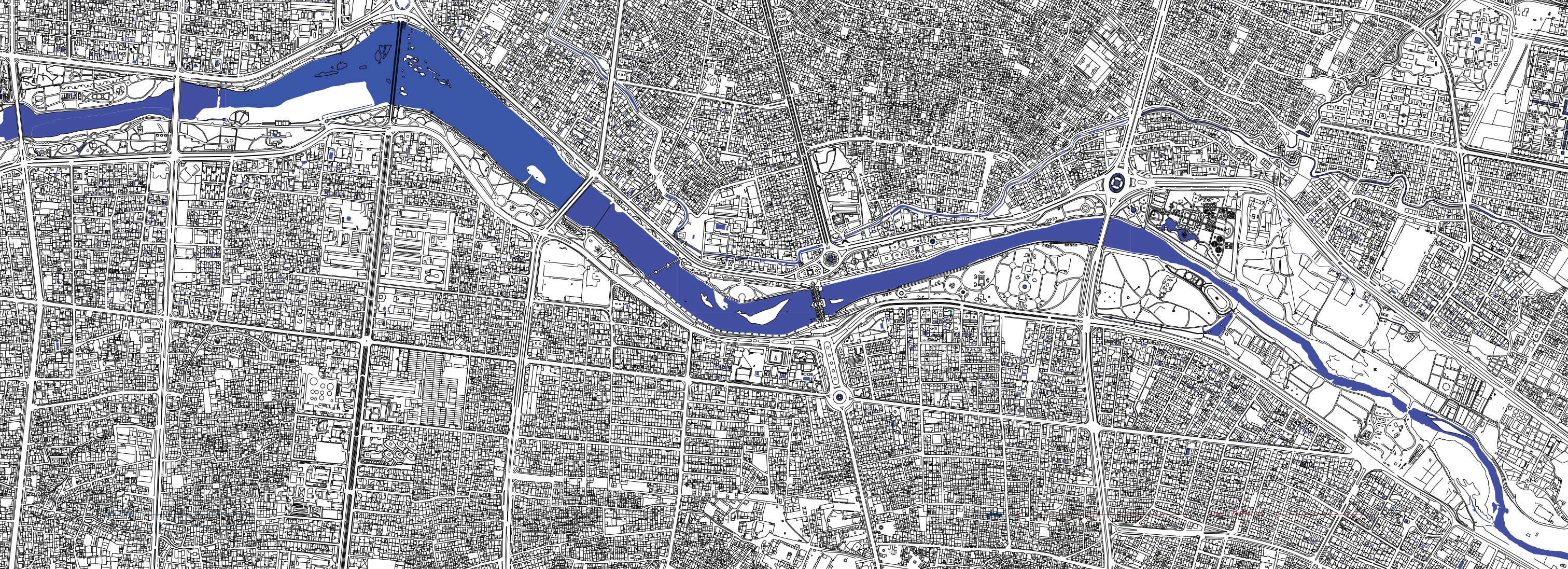
شیوه برگزاری — خرید ایده و خوانش متخصصین در قالب چالش معماری

انتخاب طرح برای اجرا در اختیار کارفرما

برگزارکننده — روت پلت RootPlat

در این دفترچه تا حد ممکن از بیان کمیت‌ها دوری شده است و سعی شده به هنر معماری در تامین خواسته‌ها اتکا شود.

در تمام مراحل گفتگو میان کارفرما و مشاور، فرض بر این است که تیم طراحی این دفترچه را با دقت مطالعه کرده و بکار بسته است.



حضور معمارانی با عمق دانش و مطالعات ادبی، تاریخی، اجتماعی و تجربه زیسته در این شهر، می‌تواند نشانه روشنی برای فرجام نیک این راه باشد.

کاترین اسپریدونف، علیرضا بهزادی، علیرضا تغابنی، احسان حسینی، رضا دانشمیر، لیلا عراقیان، محمد عرب، هما فرجادی، الهام گرامی‌زاده، محمد مجیدی و مینا معین‌الدینی در قالب شش دفتر معماری همراه شدند در این آفرینش جمعی.

بی آب بودن این سال‌های زاینده‌رود ناامیدمان نکرد. چرا که به عنوان برهه‌ای از زندگی این رود آن را پذیرفته‌ایم و به زنده بودن و زنده ماندن‌اش ایمان داریم؛ مطالعات متخصصان ایرانی و آلمانی در سال ۲۰۱۸ زیر عنوان "مدیریت یکپارچه منابع آب زاینده‌رود" (iwrn-zayandehrud.com)، تاییدی بر این واقعیت است. البته در این دفترچه از معماران درخواست کرده‌ایم آثارشان نسبت به دوره‌های بی‌آبی، بی‌تفاوت نباشد.

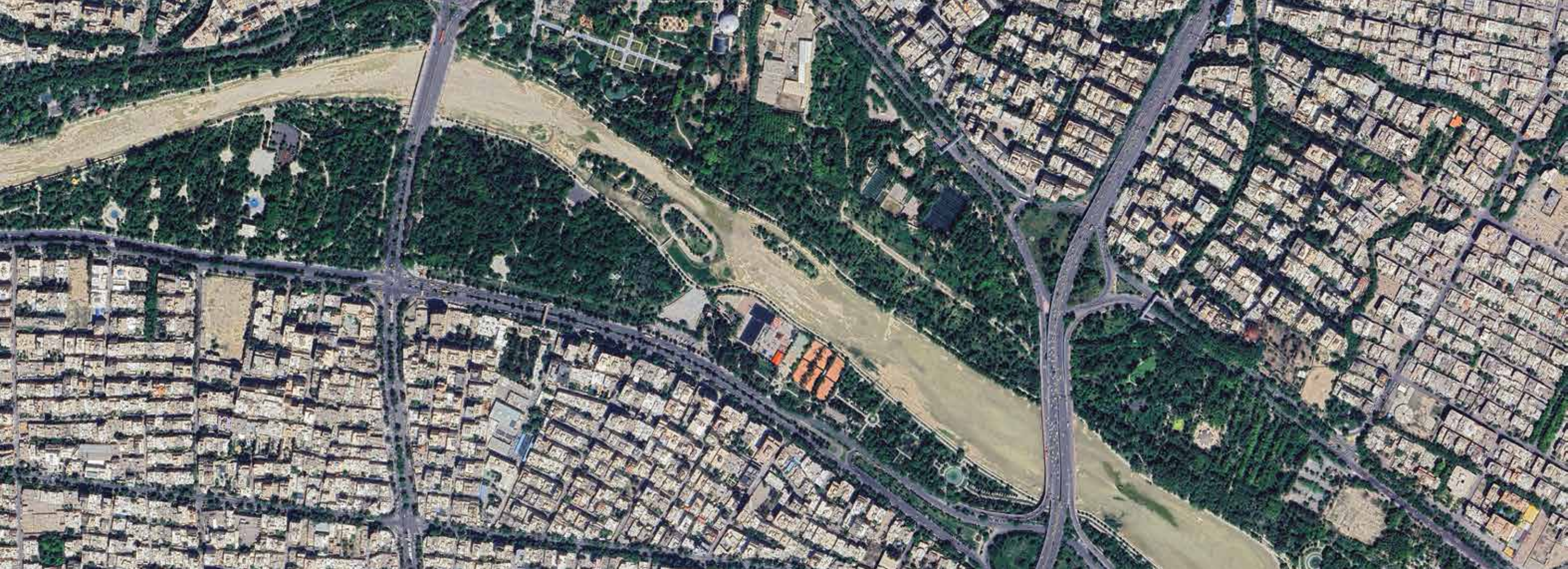
در زیر ناق عرش، بر سفره زمین
در های و هوی و شیون دیوانه وار باد
در کوه و دشت و سبزه
در تیک و تاک ساعت
در بی غمی و غم
در شادی و الم
در بزم و رزم، خنده و ماتم، فراز و شیب
در منجلا ب یأس

در آب و سنگ و سبزه و دریا و دشت و رود
در بود، در نبود
هر جا که مرگ هست
هر جا که رنج می بود انسان ز روز و شب
هر جا که درد روی کند سوی آدمی
هر جا که زندگی طلبد زنده را به رزم
بیرون کش از نیام
از زور و ناتوانی خود هر دو ساخته تیغی دو دم!

در شهر اصفهان، پل‌ها روایت‌های حامل تاریخ‌اند. مکان‌هایی ارجمند در پاسخ به نیاز زمانه خود از جمله سد و بند، یا ارتباط دو سمت یک رودخانه و در قالبی هنری-اجتماعی.

در دوران معاصر چگونه می‌توان پل را به عنوان یک مونومان شهری تعریف کرد؟ چنان که از مقاصد گردشگری شهری چون اصفهان به شمار آید و با انعطاف در کاربری‌ها، پاسخی به خواست جامعه امروز و فردا فراهم کند.

درنگ‌گاهی که در تمام فصول سال و تمام ساعات شبانه روز فعال است. سکویی که از پارک‌های محلی در دو سر بستر آغاز شده و پایان می‌یابد؛ که به پتانسیل‌های این پارک‌ها بیافزاید و آن را به جریان گردشگری شهری بازگرداند و همچنین به بستر نیمه جان حاصل از ادواری بودن آب زاینده رود در فصولی از سال، جان دوباره بخشد.



مشخصات و الزامات طرح

- طبق مطالعات جامع شهری و ترافیکی صورت گرفته توسط معاونت شهرسازی و معماری شهرداری اصفهان، محدوده در نظر گرفته شده برای پل هفت‌بستر، مابین پل بزرگمهر و پل غدیر است.
- لزوم کاهش محدوده در بازدید معماران از سایت و همفکری با کارفرما، مورد توافق قرار خواهد گرفت.
- بودجه پیشبینی شده برای ساخت پروژه، معادل دویست و پنجاه میلیارد تومان (پنج میلیون دلار) می باشد.
- حداکثر ارتفاع پل | خط آسمان بناهای منطقه در آخرین طرح تفصیلی مصوب شهر اصفهان، ۲۳ متر (شش طبقه بر روی پیلوت) در شمال سایت (خیابان سلمان فارسی)، و در جنوب سایت (خیابان آبشار دوم) ۱۴ متر (سه طبقه بر روی پیلوت) است. تراز ارتفاعی روی عرشه پل از خط آسمان جنوب سایت تجاوز نکند. کد UTM خط آسمان جنوب سایت، ۱۵۷۸ است. این کد صرفاً مربوط به روی عرشه پل است. طراحان می‌توانند در صورت لزوم با هدف مسقف کردن تمام یا بخشی از پل و یا طراحی عناصر سازه‌ای، از این ارتفاع تجاوز نمایند. فاصله مجاز تراز زیرین پل از سطح آزاد جریان رودخانه، یک متر است. سطح آزاد جریان رودخانه همان کد ارتفاعی مسیرهای جنبی کنار رودخانه در نظر گرفته شود.
- ایجاد شبکه‌ای از فعالیت‌های مرتبط با پارک‌های مجاور که پل به آن‌ها منتهی می‌گردد. به عبارتی کاربری‌های موجود در پارک‌های مجاور در پل تکرار نشود.
- آینده‌پذیری به معنای قابلیت استفاده و ارتباط با نسل‌های آینده
- فضاهاى پروژه به معنای اعیان، بصورت عمومی و در مالکیت حاکمیت جمهوری اسلامی ایران به نمایندگی وزارت نیرو و بهره‌برداری از آن در اختیار شهر و شهرداری خواهد بود. بنابراین هیچ یک از فضاها کاربری قابل انتقال به غیر نمی‌توانند داشته باشند.
- مداخله در دو جزیره موجود در رودخانه منعی ندارد. ممکن است برای کاربری خاص و یا محل پایه پل با نظر معمار و طراح سازه مورد استفاده قرار گیرند.

- طراحی حوزه تاثیر نقاط آغاز و پایان پل مورد درخواست است.
- تعیین کاربری محدوده حدوداً ۱۴ هزار متر مربعی (مجموعه ورزشی آبشار) و محدوده ۱۷۰۰ مترمربعی مجاور آن (زمین اسکیت) در اختیار معمار است.
- کلیه درختان موجود در محدوده طرح، در فایل نقشه برداری جانمایی شده اند. طبق پروتکل سازمان پارک ها و فضای سبز، درختان به دو تیپ با قابلیت جابجایی و بدون قابلیت جابجایی دسته بندی شده اند. قطع درختان به هیچ عنوان مجاز نیست. جابجایی ۱۰۰ درصد درختان با قطر تا ۲۰ سانتیمتر و ۲۰ درصد درختان با قطر ۲۰-۵۰ سانتیمتر بلامانع است. شرط جابجایی درختان، جانمایی مجدد در طرح پیشنهادی است.
- رعایت ملاحظات ذکر شده در استعمال سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، اداره کل حفاظت محیط زیست استان اصفهان و همچنین وزارت نیرو (شرکت آب منطقه ای اصفهان) مورد تاکید است.

پیوست ها

- استعمال سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری
- نقشه جانمایی درختان در سایت
- مطالعات "مدیریت یکپارچه منابع آب زاینده رود"
- استعمال وزارت نیرو
- راهنمای هویت بصری
- استعمال اداره کل حفاظت محیط زیست
- نامه دستور شهردار محترم اصفهان

تقویم برگزاری:

شروع فرایند طراحی

۱۴۰۲/۷/۱۷

ابلاغ قرارداد

۱۴۰۲/۷/۱۹

بازدید از سایت و جلسه با کارفرما

Q&A

ارائه اساتید جامعه شناسی و اصفهان شناسی

نیمه دوم آذر

رونمایی از آثار / جلسات پوزانته آثار / پنل تخصصی

ارزیابی شکلی مدارک

۱۴۰۲/۹/۱۲

تحويل آثار

دو جلسه مشاوره با مشاور سازه کارفرما

ما معتقدیم در صنعت ساخت با طراحی هایی روبرو هستیم که پاسخ درستی به یک صورت مسئله نادرست است. ما پی برده ایم بیان مسئله طراحی، بنیادی ترین فصل مشترک ارکان یک پروژه دیزاین است. تولید صورت مسئله هایی دقیق، چند لایه، یکپارچه و بینارشته ای، می تواند بستری برای گفتگو و کامیابی توامان طراح، کارفرما و کاربر نهایی باشد.



مجمع الجزایر زاینده رود، دفتر حرکت سیال، رضا دانشمیر و کترین اسپریدونف





پل رواق

فرجادی، علیرضا و دینا فرجادی، معماران ایرانی، هر یک از این مجموعه را در سال ۱۳۹۰ میلادی در تهران طراحی کردند. این مجموعه شامل یک پل، یک پارک و یک ساختمان است. این مجموعه در سال ۱۳۹۰ میلادی در تهران طراحی و ساخته شد. این مجموعه در سال ۱۳۹۰ میلادی در تهران طراحی و ساخته شد. این مجموعه در سال ۱۳۹۰ میلادی در تهران طراحی و ساخته شد.

پل رواق، دفتر دیگر و دفتر فرجادی، علیرضا تغابنی و هما فرجادی

چارخان، دفتر بن سار، محمد مجیدی

Root Plat





مردم نشین، دفتر فرایند منطقی طراحی در معماری، احسان حسینی و الهام گرامی زاده



آب خور، دفتر فضا رویداد شهر، محمد عرب و مینا معینالدینی



راه باغ مشتاق، دفتر دیبا، علیرضا بهزادی و لیلا عراقیان

شادی بيطرف
نبيلو فر يادكارى
راضيه ريسانپور
فاطمه عميلونى
بسنوتس/بسن
استوديو "ه"

rootplat

www.rootplat.net
Instagram: @rootplat
rootplat@gmail.com